

MIATYÁNK

régen szárny volt
ma már kút
a kútban csend van
inkább egy morgoló
vulkán
ahol a bűneim égnek
mért hittem hogy
megúszhatom
kit anya szült az mind csalódik végül
és aki szül az is
ó én ézes urodom
eggyen így fiódom
sirou apát teküncsed
buabeleül kinyuhhad
nem tekintesz engem
kopár az életem
csiszoltam gyémántot
nézem most magamat
annyi könnyem nincsen
az mit elsírhatnék
az mit sírnom kéne
annyi könnyem nincsen
ezerharminchét
emelet
magány
sárkarcoló
mennyi szeretetet elpusztítottam
de volt bennem szeretet
most meg nézem magam
a lángok között
nárcisz empedoklész
hová is ugornék
minden így maradna

de voltaképp
gyáva vagyok
lángolok mint
akiben van szeretet
de már hiába
édes gyermekem
aki a földön vagy
bocsásd meg az én vétkeimet
mert tiéd
az apád
a hatalom
és a dicsőség
mindörökké
ámen

ANGYAL

kedves isten
most nincs
időm
formaságokra
se kedvem
de vajon
lehetne-e
hogy amikor
szóval érted
az utolsó
szívdobbanásom
is
lepereg
a homokórán
akkor
egy angyal
szálljon
felém
és miközben

lefelé
visz
vagy felfelé
látod
nincsenek
elvárásaim
hogy is
szóval miközben
valamerre
repül
velem
azt mondja
jó apa voltál
Péter
a nevedet
semmiképpen
se hagyja
el
erre
nagyon
figyelj
ha kérhetem
nem számít
az sem ha
hazudik
hidd el
én pontosan
a lényeg az
hogy ezt mondja
akár szóról szóra
csak a nevedet
és én
akkor
áldani
fogom
a nevedet
a pokolban
is